

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: TETS Haskovo AD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā ir jāinterpretē jēdziens "īpašuma iznīcināšana" Direktīvas 2006/112 (¹) 185. panta 2. punkta izpratnē, un vai iegādes brīdī atskaitītā priekšnodokļa koriģēšanas nolūkā ir nozīme iznīcināšanas motīviem un/vai apstākļiem, kādos tā notikusi?
- 2) Vai pienācīgi apliecināta aktīvu iznīcināšana vienīgi ar mērķi radīt jaunus un modernākus aktīvus tādām pašām nolūkam ir jāsaprot kā atskaitāmā priekšnodokļa summu noteicošo sastāvdaļu izmaiņas Direktīvas 2006/112 185. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā dalībvalstīm ir atļauts paredzēt koriģēšanu īpašuma iznīcināšanas gadījumā, ja tā iegādes brīdī nav veikta samaksa vai ir tikusi veikta daļēja samaksa?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā PVN likuma 79. panta 3. punkts un 80. panta 2. punkta 1) apakšpunkts, kurā tiek prasīta atskaitītā priekšnodokļa koriģēšana tāda īpašuma iznīcināšanas gadījumos, kura iegādes brīdī ir samaksāta visa pamatsumma un aprēķinātais nodoklis, un kurā koriģēšanas neveikšana ir atkarīga no cita nosacījuma, nevis samaksas?
- 5) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izslēgta atskaitītā priekšnodokļa koriģēšanas iespēja esošu būvju demontāžas gadījumā, ja demontāžas vienīgais mērķis ir to vietā uzcelt jaunas un modernākas būves, kurām ir tāds pats mērķis kā demontētajām būvēm un kas ir paredzētas tādu darījumu veikšanai, kas pamato tiesības atskaitīt priekšnodokli?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-241/11)

(2011/C 232/27)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Z. Malůšková, N. Yerrell un K. Ph. Wojcik)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (¹) 8., 9., 13., 15.–18. panta un 20. panta 2.–4. punkta prasības un tādējādi, neizpildot šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus, Čehijas Republika nav izpildījusi spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika noteiktos pienākumus un tādējādi nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 260. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Čehijas Republikai samaksāt Komisijas kontā "Eiropas Savienības pašu resursi":

sodanaudu EUR 5 644,80 apmērā par katru nokavējuma dienu, neveicot spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas 2010. gada 14. janvārī

līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā vai

līdz dienai, kurā Čehijas Republika veiks spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, ja tas notiks agrāk par sprieduma pasludināšanas dienu šajā lietā, un

kavējuma naudu EUR 22 364,16 par katru nokavējuma dienu, neveicot spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz dienai, kurā Čehijas Republika veiks spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, un

— piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2010. gada 14. janvārī Tiesa pasludināja spriedumu lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika (²), kurā tā lēma, ka, "noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību 8., 9., 13., 15.–18. panta un 20. panta 2.–4. punkta prasības, Čehijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus".

Čehijas Republika līdz šim nav informējusi Komisiju, ka tā ir pieņēmusi nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu Direktīvas 2003/41/EK 8., 9., 13., 15.-18. panta un 20. panta 2.-4. punkta prasības, un līdz ar to lai izpildītu šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus. Tādēļ Komisija uzskata, ka Čehijas Republika nav veikusi spriedumā lietā C-343/08 paredzētos pasākumus. Atbilstoši LESD 260. panta 2. punktam, ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā, vienlaicīgi norādot sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu. Pamatojoties uz metodi, kas noteikta Komisijas paziņojumā par EK līguma 228. panta piemērošanu (SEC/2005/1658), Komisija lūdz, lai Tiesa atbilstoši prasījumos norādītajam uzliek sodanaudu un kavējuma naudu.

(¹) OV L 235, 10. lpp.

(²) Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. maijā iesniedza Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgārija) — Hristo Byankov/Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnrite raboti (MVR)

(Lieta C-249/11)

(2011/C 232/28)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Hristo Byankov*

Atbildētājs: *Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnrite raboti (MVR)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ievērojot pamata lietas faktus, lojālas sadarbības princips prasa atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantu, ka tāda dalībvalsts tiesību norma, kāda tiek aplūkota pamata lietā — saskaņā ar kuru ir pieļaujama spēka esoša administratīva akta atcelšana, lai izbeigtu pamattiesību pārkāpumu, kas konstatēts ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu un kas vienlaikus tiek atzīts arī Eiropas Savienības tiesībās, kā piemēram, dalībvalstu pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības — tiek piemērota arī attiecībā uz Savienības tiesību normu par minēto tiesību īstenošanas

ierobežojumiem interpretāciju, kas ir izdarīta ar Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu, ja tiesību pārkāpuma izbeigšanai ir nepieciešams atcelt administratīvo aktu?

- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK (¹) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 (²) un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 31. panta 1. un 3. punkta izriet, ka tad, ja dalībvalsts valsts tiesībās ir paredzējusī administratīva akta pārbaudes procedūru, kas ierobežo šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktās tiesības, kompetentajai pārvaldes iestādei ir pienākums to pārbaudīt un novērtēt tā tiesiskumu, ņemot vērā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju, kurās ir regulēti šo tiesību īstenošanas nosacījumi un ierobežojumi, lai nodrošinātu, ka noteiktais tiesību ierobežojums lēmuma par pārbaudi pieņemšanas brīdī nebūtu nesamērīgs, ja administratīvais akts par ierobežojuma noteikšanu šajā brīdī jau ir stājies spēkā?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkta otrajā teikumā vai, attiecīgi, Direktīvas 2004/38 27. panta 1. punktā ir atļauts, ka tiek piemērota valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts Eiropas Savienības dalībvalsts valstspiederīgajam noteikt pārvietošanas brīvības ierobežojumu Eiropas Savienībā tikai tādēļ, ka pastāv noteikta, likumā paredzētu summu pārsniedzīga, nenodrošināta saistība pret privātpersonu un, proti, komercsabiedrību, saistībā ar notiekošu izpildes tiesvedību prasījuma piedziņai un neņemot vērā Savienības tiesībās paredzēto iespēju, ka citas dalībvalsts iestāde piedzen prasību?

(¹) OV L 58, 77. lpp.

(²) Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Lieta C-254/11)

(2011/C 232/29)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága